

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

NOTE OFICIALE.

Nr. 6192 B ex 1928.

Sub Nrul de față s'au trimis prin oficiile protopresbiterale spre semnare chitanțele despre ajutorul de stat pro 1928 pe seama văduvelor și orfanilor de preoți, cât și pe seama preoților deficienți.

Oficiile parohiale și protopresbiterale să grijească, ca aceste chitanțe să se înainteze fără amânare Cassei diecezane.

Caransebeș, la 14 Februarie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 9 C. 1929.

Se atrage atențiunea Onoratei preoțimi din eparhia ort. rom. a Caransebeșului, că deodată cu trimiterea retribuțiunilor pro Ianuarie a. e., s'au trimis și câte 12 chitanțe în bianco pentru subscriere.

Se invită Onorata preoțime, ca de urgență să semneze aceste chitanțe, ca să ni să poată restitui cât mai curând.

Cassa diecezană.

Meritul și datorința.

Făcând în mod obiectiv o mică comparație între merit și datorință, ajungem la convingerea, că meritul este ceva mai mult de cât datorința.

Ca să poți ajunge dela datorința la merit trebuia în timp normal să urci o scară destul de lungă.

În cele mai multe cazuri abia după o muncă săvârșită în cursul unui șir lung de ani erai îndreptățit să culegi roadele meritului.

Așa a fost în trecut și așa ar fi să fie și în prezent, dar durere că nu este așa, căci de când războiul a dărâmat zidurile ridicate întru apărarea moralei, a pierit și scara cea lungă, care ducea cândva la înălțimea meritului.

Cu alte cuvinte meritul a suferit o degradare, ca să nu zic dintr'odată, că a ocupat adeseori locul inferior al datorinței.

Doară ați văzut și vedeți zilnic pe mulți, cari nu fac alta decât își îndeplinesc datorința și totuși se bat pe piept laudându-se că au merite.

Cum se explică aceasta?

Se explică astfel, că mulți nu-și îndeplinesc datorința și pentruca între aceștia și cei ce își fac datorința să fie o deosebire oarecare a trebuit meritul foarte des coborât la nivelul datorinței, dacă odată cei neglijenți au fost tolerați ca și cum și-ar fi împlinit datorința.

În chipul acesta s'a sporit grozav numărul oamenilor meritoși, care calitate li s'a recunoscut și li se recunoaște mereu.

Ceea ce pe vremuri ajungea omul abia după un serviciu întins de 30 — 40 ani, acum n'are decât să se învârtească puțin în dreapta, puțin în stânga și meritele sunt recunoscute.

Pe urma acestei recunoașteri a meritelor răsare apoi închipuirea, care crescând devine lipicioasă și infectează și pe alții.

Și toate acestea din cauză, că fiind timpul nostru anormal, multe isprăvuri de a le lui sunt tot la fel.

Deci pentru normalizarea stărilor trebuie în interesul social restituită scara cea lungă în drepturile ei de odinioară, ca iarăși să urci cât de mult până poți zice, că dela spița inferioară a datorinței ai ajuns la aceea ce se chiamă merit în înțelesul cel adevărat al cuvântului.

A. Moaca.

S. Th. Ciprian episcop de Cartaginea „Despre unitatea bisericii“ studiu istoric-literar

de diaconul I. David.

(Continuare).

Sf. Ciprian judecă cu severitate pe schismatici și pe eretici. Cauzele ereziilor și ale schizmelor frecvente sunt: stricăciunea minții neastâmpărate și perfidia, mama tuturor discordiilor¹⁾. Dumnezeuira vrea să se întâmple astfel, ca cei buni stăpâni pe liberul lor arbitru să lupte împotriva răului, împotriva rătăcirilor „ut probatorum fides integra manifesta luce clarescat“. Sunt unii, cari călcând în picioare orce orânduire divină sau umană usurpă demnitatea episcopală cu atribuțiunile ei, profitând de inclinațiile rele ale mulțimii compuse din toți veneticii²⁾. Episcopii usurpatori sunt pseudoprofeți, botezul administrat de dâșii nu e valabil și are efecte contrarii; în loc să curățească pângărește pe om, n'are drept urmare ertarea păcatelor ci înmulțirea lor ș. m. d. autorul nu face economie cu privire la antitezele posibile în această materie. Ereticii invocă în sprijinul lor mai ales un loc din Sf. Scriptură, cunoscutul: „Ubi cumque fuerint duo aut tres in nomine meo, ego cum eis sum“³⁾. „Cum pot să se adune doi sau trei în numele lui Christos, se întrebă autorul, despre care se știe că s'au despărțit de Christos și de Evanghelia lui? Căci nu ne-am îndepărtat noi de dâșii ci ei s'au îndepărtat de noi“⁴⁾, continuă Sf. Ciprian acuzându-i că prin desbinările și rătăcirile lor au părăsit biserica care este „caput et origo veritatis“. Scriitorul țintește în special schisma din Roma. Christos se află numai acolo în mijlocul a doi sau trei creștini adunați în numele lui când aceștia se întrunesc în bună înțelegere și armonie cu învățătura sa, căci n'a vrut prin cuvintele sale să samene discordie ci să-i îndemne la pace⁵⁾. Cimentul unității este dragostea. Cine nu are dragoste fie el

¹⁾ Illinc haereses et factae sunt frequenter et sunt, dum perversa mens non habet pacem, dum perfidia discordans non tenet unitatem. (Cap. X 1--3).

²⁾ Hi sunt qui se ultro apud temerarios convenas sine divina dispositione praeficiant, qui se praepositos sine ullo ordinationis lege constituunt qui nemine episcopatum dante episcopi sibi nomen assumunt. (C. X. r. 13--17).

³⁾ Mat. XVIII, 19, 20.

⁴⁾ Quomodo possunt duo aut tres in nomine Christi colligi quos constat ab Christo et ab eius Evangelio separari? Non enim nos ab illis sed illi a nobis recesserunt. Et cum haereses et schismata postmodum nata sint, veritatis caput et originem reliquerunt. Covruptores Evangelii atque interpretes falsi extrema ponunt et superiora praetereunt, partis memores et partem subdole comprimantes ut ipsi ab ecclesia scissi sunt ita unius capituli sententiam sciunt. (C. XXII r. 21 sq).

⁵⁾ Ostendit magis se esse cum duobus aut tribus unanimiter orantibus quam dissidentibus plurimis plusque impetrari posse paucorum prece quam discordiosa oratione multorum. (Sfârșitul c. XXII).

chiar martir nu va fi părtaș la răsplata lui Christos. Scriitorul nu cruță nici pe mărturisitorii (confessores) cari s'au despărțit de biserică⁶⁾. Se dă definiția dragostei care se identifică cu Dumnezeu, reproducându-se mai multe locuri din Sf. Scriptură⁷⁾. Cei cari calcă preceptele dragostei producând desbinări în biserică nu se învrednicesc de cununa martiriului, sângele lor vărsat e o „poena perfidiae“, sfârșitul lor e sfârșitul unor desperați. Chiar dacă ar face minuni cineva, dacă nu urmează calea dreptății nu va intra în împărăția cerească⁸⁾. Unitatea cu iubirea sunt corelative⁹⁾ ele sunt quintesența legii și a poruncilor¹⁰⁾. „Unitatem simul et dilectionem magisterio suo docuit, prophetas omnes et legem praeceptis duobus inclusit. Răul a început de mult, dar acum bântue cu mai multă furie acea „haeretica perversitas“ și „clades venenata schismatum“ prezise de mai multe ori de Invățător. Creștinii să nu-și pearză curajul. Să evite societatea oamenilor rătăciți și să se ferească de vorbele lor stricăcioase ca de o molipsire mortală¹¹⁾, urmând cuvintele Ecclesiastului¹²⁾.

Să-și aducă aminte totdeauna de maxima „Corrumpunt ingenia bona confabulationes pessimae“¹³⁾. Ereticii sunt asemenea orbilor¹⁴⁾. Indignarea ajunge la culme explodând în următoarele cuvinte: „An esse cum Christo videtur qui adversus sacerdotes Christi facit qui se a cleri eius et plebis societate secernit!“ Arma ille, contra Ecclesiam portat contra Dei dispositionem repugnat Hostis altaris, adversus sacrificium Christi rebellis, pro fide, perfidus, pro religione sacrilegus, inobsequens servus filius impius, frater inimicus, contemptis episcopis, et Dei sacerdotibus derelictis, constituere audet aliud altare, precem alteram illicitis vocibus facere, Dominicae hostiae veritatem perfalsa sacrificia profanare nec scire quoniam qui contra ordinationem Dei nititur, ob temeritatis audaciam divina animadversione punitur“. Pedepsa cum-

⁶⁾ Tales etiamsi occisi in confessione nominis fuerint, macula ista nec sanguine abluitur inexpiabilis et gravis culpa discordiae nec passione expurgatur. Esse martyr non potest qui in Ecclesia non est.

⁷⁾ Pavel I. Cor. XIII 4, 5, 7, 11. Ioan, XV, 12; I Ioan IV, 16; Marc. XIII, 6.

⁸⁾ Mat. VI, 22).

⁹⁾ Marc. XII, 29--30.

¹⁰⁾ 2 Tim. III, 1--9; Marc. XII, 23: vas autem cavete, ecce praedicii vobis omnia.

¹¹⁾ Vitae, quaeso, fratres, eiusmodi homines, et a latere atque auribus vestris perniciose colloquia velut contagium mortis arcete sicut scriptum est:

¹²⁾ Eccl. XXVIII, 28: Saepi aures tuas spinis et noli audire linguam nequam.

¹³⁾ I. Cor. 15--33.

¹⁴⁾ Docet Dominus et monet a talibus recedendum. Caeci sunt — inquit — duces caecorum. Caecus autem caecum ducens simul in foveam cadunt. (Mat. XV, 14) Aversandus est talis atque fugiendus quisquis fuerit ab Ecclesia separatus. Perversus est huiusmodi et peccat et est a semet ipso damnatus. (Cipr. D. U. E. Cap. XVII. r. 17).

plită a lui Chore, Dathan și Abiram¹⁵⁾ și a tovarășilor lor de revoltă dovedește că orice atentat împotriva așezămintelor legii e în același timp și o provocare a divinității. În sprijinul aceleași afirmări se aduce exemplul regelui Osia¹⁶⁾ și soarta tristă a fiilor lui Aaron¹⁷⁾. Pe aceștia îi urmează ereticii cari disprețuind doctrina divină umblă după alte învățături și introduc doctrine întemeiate de oameni¹⁸⁾. Li se răspunde prin cuvintele lui Marcu: „Respingeți porunca lui Dumnezeu ca să păziți așezământul nostru?”

Indemnuri creștinești.

de D. Popescu.

Crede și stăruie!...

Oricine citește sf. Evanghelie, chiar și cel care o deschide numai la întâmplare — și atunci numai pentru o scurtă durată și poate numai din curiozitate — găsește o mulțime de întâmplări, o mulțime de vindecări, pe cari Mântuitorul le face în urma cererii făcute, de suterinzi sau cei de aproape ai lor, cu credință tare și din toată inima. Întâmplările acestea, faptele acestea, în cari se suspendă legile firii, *minunile* acestea, Mântuitorul Christos nu le face cu scopul de a se fâli sau de a culege laudele celor ce le primeau sau le vedeau întâmplându-se, — căci de aceea nici nu le face bucuros, ba dimpotrivă, chiar se mâhnește și muștră pe Evreii cari *semn caută* (Matei 16.4 —, ci le face cu scopul de a arăta cât poate o credință *tare și neclintită*, făcută de un suflet curat și convins de atotputernicia lui Dumnezeu.

Și, Doamne, cât de multe sunt aceste întâmplări, pe cari în cuvinte simple, dar mult cuprinzătoare ni le pune înaintea ochilor sf. Scriptură și ni le face să răsune în urechi sf. biserică, prin slujitori ei!... Așa aflăm că numai mulțumită *credinței tari și neclintite*, a căpătat vindecare orbul din naștere,... femeia cea cu scurgere de sânge,... leproșii cei zece,... slăbănogul dela lacul vitezdei și *și și câți alții, încât se mirau noroadele văzând pe muți grăind, pe ciunghi sănătoși, pe șchiopi umblând, și pe orbi văzând; și slăviau pe Dumnezeul lui Israel. Matei 15.31.* cu ajutorul tot al ei, a mers Petru, apostolul, pe apă ca pe uscat;... cu ajutorul tot al ei, s'au întors — **de atâtea ori** — *morții la viață*; minuni, cari au sporit ura evreilor

15) Num. XVI, 27 vină lor după Ciprian „contra Moysen et Aaron sacrificandi licentiam vindicare conati sunt“; pedecapsa: „Terra... stantes atque viventes, recedentis soli hiatus absorbit.“

16) Regum IV, 1,... după cuvintele lui C. „Ozias rex... sacrificium sibi violentor asumenz... leprae varietate in fronte macu latus est

17) Dei traditione contempta alienas doctrinas appetunt et magisteria humanae institutionis inducunt.

18) Marcu VII, 9.

Cărturari și Farisei împotriva lui Iisus; care, după ei, *grăia hule. Marcu 7.2.* și l-au grăbit astfel moartea.

În sfânta Evanghelie dela Marcu, ni se arată una din aceste vindecări minunate. În cuvintele simple în cari este îmbrăcată întâmplarea, icoana devine și mai clară și mai impunătoare... Mântuitorul învață ca de obicei — de data aceasta într'o casă, — adevărata cale spre mântuire și fericire;... mulțimea celor sărmani și năpăstuiți, — împetriștă cu Cărturari și farisei atrași de curiozitate, dar cari, deși ar fi dorit să fugă din fața săgeților Mântuitorului, totuș rămâneau pe loc împietriți de ură —, asculta tăcută;... numai glasul *profetului lor iubit* se auzea ca un murmur de izvor, aci potolit,... aci cu răsfufniri împotriva „*mormintelor spoite*“, iar vorbele Lui picurau în sufletul lor obidit și făceau să răsară liniștea, pacea, mulțumirea și fericirea pe cari numai vioiciunea și strălucirea ochilor putea să o exteriorizeze!...

Dar starea aceasta este întreruptă de un fapt... Prin acoperișul desfăcut își face loc și este coborât un slăbănog cu patul lui de suferință... Incercaseră pe la uși și nu putuseră să intre... Se descurajaseră? Nu, căci nu-i lăsa *credința tare și stăruința* lor în ea, le-a dat curajul să învingă piedecile și astfel să-și ajungă scopul, *însănătoșirea*, căci blândul Iisus, cel care întotdeauna răsplătise credința tare și constantă, din toată inima, nu o trece cu vederea nici pe aceasta!...

Și acum să ne cercetăm nițel, creștine, și pe noi,... *credința noastră și stăruința noastră* în această credință... Ori cât am vrea, nu putem înlătură comparația dintre credința noastră și aceea a slăbănogului și a însoțitorilor lui!... Care este convingerea pe care conștiința ta, oricât te-ai împotrivi tu, te silește să o primești? Când crezi tu? Când ai nevoie, sigur!... Nu zici tu: *s'o încerc și p'asta!*... adică este credința unul din mijloace nu... *singurul mijloc*... Cum crezi tu?... Cât durează credința ta?... Cât durează stăruința ta?... Vii tu la Christos, vii tu la biserică, cu încrederea slăbănogului?... Crezi tu în vindecarea ta, ca el?!... Invingi tu piedecile ca el?... Nu cumva tu, *abia aștepți* aceste piedici?... Nu cumva tu *chiar cauți* aceste piedici?... Atunci de ce te miri că nu găsești liniștea, pacea și vindecarea sufletului tău?... Dacă recunoști necesitatea credinței tari și stăruinței, pentru izbândă în relațiile tale lumesti, de ce ești *fariseu* în credința ta către Dumnezeu și în biserică lui?...

De vrei să ai liniște, pace, vindecare, fericire adevărată, crede, creștine, credința celor vindecați de Mântuitorul și stăruie, stăruința lor!...

Scoate-ți bârna!...

Matei 7₅.

Dintre toate viciile cari subminează societatea, cel mai odios — și cu toate acestea cel mai răspândit — este acela de a calomniă. Multe persoane cu calități prețioase, cu o inimă bună, sau măcar o înclinare spre bunătate, se lasă atrași de urâtul obiceiului de a se ocupa de afacerile altora, de a cerceta și a pătrunde în viața lor intimă, lucruri cari în realitate le sunt indiferente. Ce este mai mult, persoane cari urăsc acest viciu și cari tremură gândindu-se la intrigi și desbinările ce ar putea provoca o gură rea și cari se plâng chiar că sunt victime ale calomniei, cad foarte adesea pe nesimțite în același viciu.

Numele de calomniator îl merită orice om ale cărui fapte și vorbe, fie chiar în aluziuni, tind a micșora pe nedrept stima ce merită cineva. Cel care fură și omoară nu merită singur numele de tâlhar; acest nume, cu drept cuvânt, îl merită și acela care stăpânit de acest viciu întunecă reputația unui om onest, prădându-l de cel mai mare bun, de stima semenilor săi. Și nu merg prea departe când numesc calomniator, nu numai pe cel care inventează și răspândește, ci și pe cel ce ascultă și aprobă pe cel ce bârfește, căci se face astfel complice și se aseamănă cu dânsul, dupăcum gazda de hoji se aseamănă tâlharilor pe cari îi adăpostește. Dacă n'ar exista aceștia, dacă n'ar răspândi veninul calomniei, dacă i-ar întoarce spatele, bârfitorul ar fi silit să tacă.

Cel ce este stăpânit de acest viciu, nu numai că se transformă în judecător, dar urmărește chiar intimități familiare, mici secrete — și cine nu are? — inofensive, pe cari le încornorează și trâmbețează în tot locul. Adesea, calomnia își are originea în invidie și egoism. De câte ori nu dă cel păcătos cu noroi în cel bun și nepătat, numai ca să fie la fel cu el!... De câte ori nu-l afundă, ca să se ridice el!... Ca să pară el fără defecte!... Îi trâmbețează intimitățile ca să capete importanță sau ca să-și acopere nulitatea lui,... sau ca să-și facă un merit în fața unor persoane lacome de noutăți!...

Să mai întreb acum, care este efectul calomniei? Îl vedem și îl simțim cu toții în tot momentul și în tot locul!... La câți nu ridică onoarea și reputația!... Pe câți nu-i face să-și ridice viața!... Câte lacrimi nu face să se verse!... Câte familii nu învrăjbește!... Câte fericiți nu spulberă!... Câte.....; dar cine le poate înșiră pe toate?!

*

Împotriva acestui viciu s'a luptat în toate timpurile, chiar înainte de venirea Mântuitorului pe pământ. Așa în V. Testament atât la Moisi (în cartea II 22₂₈ și III 19₁₆), cât și la înț. Solomon, găsim îndemnuri de a ne feri de el; ba mai mult, îl găsim infierat cu cuvinte

aspre: *Cei ce grăesc ocări, prea fără de minte sunt (Pilde Sol. 10₁₈); Ori unde intră sudalma, acolo intră și ocara (Idem 11₂); Mărireă omului este de a uri sudălmile, iar tot cel fără de minte cu unele ca acestea se împletește (Idem 20₃); Păziți-vă dară de defăimare, care nimic nu folosește și de clevetiri vă opriți limba... (Înț. Sol. 1₁₁).*

Cuvintele Mântuitorului împotriva acestui viciu sunt și mai aspre. El ne poruncește categoric: *Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Că, cu ce judecați veți judeca, (cu aceea) veți fi judecați... Și ce vezi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o simți?... Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți ștercul din ochiul fratelui tău. Matei 7₁₋₅... Și de atunci tot mereu biserica ne pune în față aceste cuvinte....*

*

Dacă cuvintele acestea au pătruns în inima ta și și-au răscolit anumite fapte, scoțându-ți în față anumite înclinări și obișnuințe, nu te sfi creștine, și judecă-le în lumina învățăturilor lui Christos. Ai curajul și privește răul în față. Ia hotărîrea mare de a nu mai păcătui. Este greu?! Desigur, căci cu cine se luptă omul mai greu de cât cu sine însuși, de cât cu viciile lui?... Totuș Mântuitorul îți dă un leac. Creștine, când vezi că păcatul te cuprinde, nu-i da pas și întoarce ochilor ce vor să cerceteze și guri ce vrea să clevească, desaga în care sunt păcatele tale! Judecă-le pe ele, creștine;... judecă-te pe tine, și-ți va pieri pofta să judeci pe altul. De ce să-ți pierzi timpul și să-ți arzi lumina ta făcând socoteala fratelui tău? Dacă vrei să ajungi ca aproapele pe care-l invidiezi, fă și tu ca el. Toți avem păcate. Să ne judecăm întâiu pe ale noastre și să le îndreptăm și, fii sigur, că nu vei mai avea timp și de ale altora, ne cum să mai inventezi.

Scoate-ți întâiu bârna, creștine, asta să fie continua ta ocupație. **D. P.**

Desnădăjduirea.

de preotul **Sinesiu Bistreanu.**

Hotărîse Făcătorul Dumnezeu ca învățătura de credință într-o adevărată dumnezeire să pună sfârșit idolatriei, ca astfel creștinismul întemeiat de blândul Mântuitor să cucerească lumea. Și a cucerit, încât pe timpul domniei lui Dioclețian chiar în legiurile ostășești romane întâlneai creștini.

Așa în cetatea Sevastia încă se afla o frântură de legiune romană și aci ostași concentrați din diferite regiuni a imperiului se adunaseră — par'că dinainte înțeleși — în număr de patruzeci sub centurionul Sergiu; iar aceștia se deosebiau mult de ceilalți ostași din legiune prin ținuta lor liniștită, dovedind vrednicie și fiind prompti în serviciu, dar aveau însă un unic cusur: în zori de ziuă lipseau, căci erau chemați la o conve-

nire secretă. Pricina acestor absenții atrase atenția centurionului, și cu scopul de a susține disciplina, chemă într-o dimineață pe cel mai în etate ostaș, anume Claudiu și pe cel mai tânăr Melitone, căci da cu socoteală, că aceștia nu mai aparțin cultului păgân, de oarece nu participau vr'odată la închinarea idoloilor; iar întrebați fiind, ei răspund fără teamă și cu toată sinceritatea, că aparțin creștinismului. Centurionul, om bun și cu deosebită cultură sufletească, îngăduitor și iertător, îi sfătuiește să revină la vechea lor lege, că la dimpotrivă ei cunosc poruncile severe ale împăratului Dioclețian, și că el — pe lângă toată bunăvoința — îi va extrăda judecătoriei ordonate de împărat. Bătrânul Claudiu îi răspunde: „Respectăm pe bunul nostru centurion Sergiu, suntem credincioși împăratului, dar nu ne vom închina în viitor decât lui Christos!”

Mai face o încercare centurionul și adunând pe cei patruzeci ostași creștini, îi sfătuiește și îndeamnă părintește, dar toți răspund la fel și fu nevoit a-i preda justiției.

Istoricii mărturisesc, că acești creștini porneau bucuroși la chin și moarte, însuflețiți, cântând cântece de laudă, mărink pre Dumnezeu, că le-a dovedit milă și ărie, te riciți că s'au învrednicit a pătimi pentru legea ui Christos.

Mai întâiu a dispus judecătorul ca acești patruzeci să fie împroșcați cu pietri și mai ales la cap, dar — minunea dumnezeiască — loviturile nu-i ajungea pe ce osândiți ci se reîntorceau spre călăii împroșcatori.

Era o iarnă târzie și geroasă, deci, judecătoru vine la diavoleasca hotărâre, ca toți acești patruzeci să fie aruncați într'un iazer (dig, teren de conservat apă) situat afară de cetate; iar osândiții să stea o noapte întreagă în iazer și sentimentele vor veghia, ca nici unul să nu părăsească iazerul, afară de cei ce se'nvoesc a se reîntoarce la vechea lor lege. Erau și femei, rudeni de a celor osândiți, cari stând de departe, plângeau pentru suferințele celor osândiți.

Unul din cei patruzeci de ostași, iubindu-și prea mult viața, ori lipsit de tăria sufletească, ori ajuns de grea desnădăjduire a ieșit din apă invocând zeii idolești; iar amorțit de ger s'a aruncat într'o bae cu apă caldă și acolo îndată s'a topit, ceace observând unul dintre sentinele a părăsit postul de veghe și a intrat în rând cu cei 39 de mucenici, îndeplinind locul celui ce dezertase, mai ales — după spusa lui — că: a văzut cum lumină din ceriu a luminat întreaga noapte în jurul acestor mucenici și cununi strălucitoare așezându-se preste creștetul fiecăruia.

Cu ivirea zilei, sentinelele recunoscără, că cumplitul ger a îndeplinit amorțirea corporală a celor osândiți cari fiind scoși din apă spre a fi sigur de moartea lor, fiecăruia i s'a zdrobit fluierile picioarelor și aruncați în cară, aveau să-i ardă.

Observând ei, că un osândit, anume Melitone — mai înăr și cu vlagă — nu murise încă și că respiră binișor, pe

acesta îl puseră la o parte cu scopul — ca readucându-l la viață — să-l recâștige păgânismului. Maică-sa, care veghiase întreaga noapte lângă iazer, că își știa fiul ei tânăr și — poate — dornic de viață, se temea — sărmana — că'l va speria tinerețele și astfel se va preda iarăși păgânilor, . . . observase din departe tâlcul și ghicise gândul călăilor, și temându-se, că fiul ei nu se va învrednici de darul muceniei, se apropie de dânsul și privindu-l cu întreaga agerime a ochilor și cu muștrare îl îmbărbăta, zicându-i: „Fiul meu drag, de acum ești fiu al Tatălui ceresc, mai suferă o leacă, ca desăvârșit să fi! Nu te speria de suferințe, că Christos îți stă în ajutor și'n viitor ești scutit de dureri, scârbe și torture; căci prin Christos toate învingi și Căruia să te rogi și pentru maica ta!”

Observând bătrâna că ostașii pleacă cu carele încărcate de leșurile mucenicilor și știindu-le rostul, se apropie de fiul său ce era întins la țarmurile iazerului, și nesocotind slăbiciunea și neputința ei corporală, ca femeie bătrână, și își uită dorul de mamă și ridicând pe umere pe fecior l-a dus pân' la cară, că doria mai bine să-și vadă copilul mort de cât să devină iarăși păgân. Dar norocul încă o însoția, căci feciorul murise și ea l-a aruncat în car cu ceilalți tovarăși, pe cari apoi călăii i-au aruncat în foc: iar cenușa și oasele le-au aruncat în mare, ca așa creștinii să n'aibe parte de moaștele lor. S'a nimerit însă, că era mai la vale o surpătură și în cotitura aceea s'au adunat oasele, pe cari apoi creștinii le-au îngropat într'un loc aproape de Haleatrapiton.

Aceasta-i istorisirea celor patruzeci de mucenici numiți „sfinți”.

Am atins în istorisirea mea, că unul din cei patruzeci de ostași iubind viața, ori lipsit de tărie sufletească, ori că ajuns în desnădăjduire, a ieșit din apă invocând zeii idolești.

Să ating o leacă această desnădăjduire; iar'nainte de toate v'o mărturisesc, că numai omul laș, sufletele neotelite în credința dumnezeirei, aceia cad în ispita desnădăjduirei.

Voi sunteți fără pătenie, nevinovați, și n'am deci, să vă întreb: ce este desnădăjduirea sau disperarea căci am convingerea, că ați fost scutiți de cerescu Părinte de așa cercări.

Apoi e dovedit, că nu tot natul cunoaște puterea de nimicire, ce pricinuește desnădăjduirea, ci numai acela, care a avut nenorocitul prilej de a trece prin văltoarea sufletească a desnădăjduirii.

Această lovitură grea a sorții — după zisa bătrânilor — se potrivește cu puterea de nimicire, ce în firea lumii o pricinuește un vifor cumplit împreunat cu grindină și cu ploaie grea; iar astfel de vifor, mai ales pe mările întinse, nimiceste oameni și corăbii.

○ astfel de desnădăjduire ajunse-se odinioară pe apostolul Petru, când pornise pe mare, ca să întâmpine pe Christos, și văzând că se afundează, strigă ajutorul, iar Christos — prinzându-l de mână — i-a zis: „Puțin credinciosule ce te-ai îndoit?”

(Urmează).

ȘTIRI

Hirotonire. Prea Sfințitul nostru Episcop a binevoit să hirotonească, în 9 Februarie a. c., întru diacon și în 10 Februarie, întru presbiter pe candidatul de preot, *Pelru Murgoi*. Nou hirotonitul este numit administrator parohial în comuna sa natală, Visag. Dânsul ca student teolog a fost printre cei mai sârguincioși, iar noi nădăjduim, că și întru îndeplinirea datorințelor ce-i incumbă în noua lui calitate — va fi tot atât de conștiincios și zelos ...și atunci credincioșii bisericii ort. române din Visag nu vor mai înseta de cele duhovnicești.

Sesiunea Sfantului Sinod, prorogată, se va redeschide Luni 18 Februarie. Comisiunile delegate de Sf. Sinod vor depune rapoarte cu privire la reorganizarea Institutului Biblic, a Sf. Sinod și asupra modificărilor ce sunt de adus actualei legi de organizare a bisericii ortodoxe.

Nenorocire la o înmormântare. Ziarele au anunțat, că în orașul Aquilca din Italia, s'a întâmplat o mare nenorocire cu prilejul unei înmormântări. Pe când în partea de jos a unei case, se făcea serviciul divin de înmormântare plafonul casei s'a prăbușit peste cei de față. Numărul răniților s'a urcat la 40 inși. Cei cu case vechi, trebuc să aibă totdeauna mare grijă, când se adună multe persoane, cu prilejul înmormântărilor sau al nunțiilor.

Modificarea legii timbrului. În baza legii promulgată dela 1 Ianuarie 1929, toate taxele de timbru și impozitele proporționale, prevăzute de legea timbrului din 1 Mai 1927, se sporesc cu 20% cu excepția taxelor de timbru mai mici de un Leu.

Sporirea se face prin rotunjirea banilor mai puțin de 50, la această cifră, iar ce trece peste 50 bani la 1 Leu.

Adecă se timbrează în plus cu 20% toate actele dela art. 15 — art. 17.

1. Cererile, petițiunile, timbrate până azi cu 8 Lei se vor timbra în plus cu 20% cu 10 Lei, rotunzit.

2. Chitanțele timbrate până azi cu 2, 5, și 10 Lei se vor timbra în plus cu 20% cu 2, 50, 6 și 12 Lei.

3. Facturile dela art. 14 § 13 și art. 16 se vor timbra în plus cu 20% și impuse cu 20%. Adecă o factură de Lei 10,680 se va timbra azi cu 13,50 în loc de 11 și se va impune cu Lei 128,50 în loc de 106,80.

4. Certificatele se vor timbra cu 12 Lei în loc de 10 Lei.

5. Registrele comercianților se taxează, în loc 3 Lei fila, rotunzit cu 4 Lei iar registrele notarilor publice cu Lei 2,50 fila rotunzit.

6. Actele dela art. 4 § 14 se vor timbra cu înscrieri în loc cu 10 și 20 Lei cu 12 Lei și cu 24 Lei.

7. Actele dela art. 15 § 1 se vor impune cu cota 1,20% plus 20% etc.

Este de remarcat faptul, că dacă în art. 31 din legea timbrului s'a admis ca diferența de timbru să se perceapă, numai prin viză azi prin legea promulgată dela 1 Ianuarie 1929 se admite ca diferența să se perceapă, dar numai la actele dela art. 4 art. 14 și prin aplicarea de timbre mobile se înțelege observându-se art. 27 adecă prin aplicarea de timbre mobile până la 1000 Lei și anulându-se aceste timbre prin semnătură cum dispune art. 28.

D. e. la o poliță cu scadența de 6 luni și cu suma de Lei 24,680 făcută pe un formular de 40 Lei, diferența de timbru Lei 35 se poate percepe și prin aplicarea de timbre mobile anulându-se acestea prin semnarea de pe poliță.

Se înțelege că sancțiunile cuvenite pentru neconformarea la legea promulgată, se vor aplica la taxa de timbre și impozitul proporțional mărit în plus cu 20%.

Jocurile de hazard, cu toate că aduc în fiecare an câteva milioane ca impozite statului, totuș sobrania bulgară a votat legea, prin care se interzic jocurile de hazard în Bulgaria și ordonă închiderea tuturor cluburilor, unde sunt practicate aceste jocuri. Înțeleaptă lege și vrednică de imitat.

Corpul Portărilor, Tribunalul Caransebeș:

Nr. 800 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5122/1927 efectuându-se execuțiunea la 7 Octomvrie 1927 în favorul urmăritoarei Banca Șvabească din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Băican dom. în Caransebeș, pentru suma de 2200 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 13000 Lei — bani și anume: 1. una vacă, 2. una cocie, 3. un cal, 4. una iapă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 6657/2/1927 G. pentru încasarea pretensiunilor de 2200 Lei — bani capital cu 12% interese din 2 Iunie 1927 și spesele de 1293 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27 Februarie 1929 la orele 3. p. m. în comuna Rueni și Turnul la locuința urmăriților** și toți aceea cari au voe de a cumpărasunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 31 Ianuarie 1929.

Portărel **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 41/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Iosif Gașpar domiciliat în Glimboca contra următorului Constantin Pleșa la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiune nouă, în baza art. 185 din legea LX din 1881 asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Glimboca (din circumscripția Jud. mixte Caransebeș) No. cf. 914 No. top 58 Grădină lângă sat de 1400 stp. cu prețul de strigare 23.000 lei; pentru incasarea creanței de 15.000 lei capital, interese de 5% dela 10 Iunie 1924, spese de proces și de executare de 1218 lei 70 bani, fixate până acum, spese de 450 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **12 Martie 1929, ora 9** la casa comunală a comunei Glimboca.

În baza art. 150 legea LX, din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 8 Ianuarie 1929.

N. Postelnicu mp. jud. șef.

pentru conformitate

I. Vasileviciu p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 3542/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Firma Banca Poporală S. p. a. din Caransebeș contra următorului Lungocea Vichentie (căs cu Tarabuga Crușița) dom. în Vălișoara, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiune nouă, în baza §§ 176 și 185 din legea LX din 1881, asupra părții 3/4 din imobilul înscris în cf. a comunei Vălișoara (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei cf. 306 No. de ord. A. † I. No. top. 192 Grădină în intravilan 320 stp. prețul de strigare 5250 lei. No. de ord. A † 2 No. top. 1719 Grădină în Dosul Mesteacânilor 1 jugh. 890 stp. cu prețul de strigare 7500 lei — Nr. de ord. A. † 4. Nr. top. 2732 Arătură în Copaci 885 stp. prețul de strigare 3750 lei asupra 3/8 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 718 a comunei Vălișoara No. de ord. A. I. 1-2. No. top. 196 Casa

No. 79 cu curte în intravilan 71 stp. — No. top. 197 Grădină în intravilan 1258 stp. prețul de strigare 8750 lei — pentru incasarea creanței de 22.000 lei, capital, interese de 12% dela 15 Iunie 1927, taxa cambială 1/3%, spese de proces și de executare de 3376 lei 25 bani fixate până acum; precum și pentru incasarea creanței de 50.000 și 1500 lei capital și acc. a firmei Banca Banatului din Caransebeș — pentru 4624 și 1962 lei capital și acc. a firmei I. Weisz din Caransebeș - nou pentru 6690 lei capital și acc. a Depozitului de bere „Dreher-Hanggenmacher“ din Caransebeș. —

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **20 Martie 1929 ora 10** la casa comunală a comunei Vălișoara.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908.)

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat de § 42 LX 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147. 150. 170. al legii LX din 1881; § 21 legea XLI: 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 10 Decembrie 1928.

pentru conformitate

I. Virágh mp. consilier

L. Bria p. dir. cf.

Ofer

tot felul de corpuri din lemn pentru iluminat, adevă: policandre de lemn, candelabre de părete și stative, mobile antice după planuri proprii sau primite spre executare cu prețuri ieftine și solide. ○ ○

La întrebare prin scrisoare urmează răspuns imediat.

Cu stimă:

Herman Schwarz

Lugoș, str. Caransebeșului 36.

Prima Casă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții Caransebeș.**CONVOCARE.**

Domnii acționari ai „Primei Case de Păstrare din Caransebeș, S. P. A.” sunt invitați la a

LII. Adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 22 Martie 1929 la orele 11 $\frac{1}{2}$ a. m. în localitățile Institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Pettractarea bilanțului. Darea absoluturului. Propunerea Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Complectarea membrilor din Direcțiune.
4. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
5. Propunerea și decidera remunerației a Comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 5 Februarie 1929.

Direcțiunea.

ACTIVA		CONTUL BILANȚ		PASIVA	
<i>Cassa:</i>				Capital societar	5,000.000
Numerar	3,242,957			Fond de rezervă*	2,250.000
Monete străine	177.478	3,420.435		Fond pentru diferența cursului	250.000
Capitale elocote la bănci		3,086.387		Fond de rezervă pentru creanțe du- bioase conf. §. 32 b. al legii de con- tribuție dir. 1,000.000	
Portofoliul cambial		24,724.456		Dotăriune din a. 1928	250.000
Conturi curente acoperite		37,188.396		Fondul jubiliar „Carol Schwab” de penzie și asistența funcționarilor	200.000
Efecte proprii		2,137.594		<i>Depuneri spre fructificare:</i>	
Mărfuri de beuturi		3,856.285		Pe libel	51,220.606
Realități:				In cont curent	3,515.002
Edificiul institutului	118.000			Creditori	2,322.215
Edificiul depoului și alte realități	82.000	200.000		Reescompt	5,928.274
Incaso	2,848.905			Incaso	2,848.905
Cauțiuni și garanții	5,945.750			Cauțiuni și garanții	5,945.730
Inventarul			2	Poziții transitoare	975.962
				<i>Profit:</i>	
				Reportat din anul 1927	133.082
				Net în anul 1928	1,568.414
		74,613.555			74,613.555

*La caz de acceptare a propunerii direcțională, fondul de rezervă ar crește la Lei 2,500.000

SPESE		CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE		VENITE	
Salarii, spese de călătorie și de ad- ministrație, tipărituri, porto-poștal, telefon și telegramă		2,495.560		Profit reportat din anul 1927	133.082
Impozite și competențe		283.981		Dobânzi, provizii și venitul după mărf. Venitul a imobilului	4,427.615
Fond de rezervă pentru creanțe du- bioase conf. §. 32, b. al legii de con- tribuție dir.			250.000		170.340
<i>Profit:</i>					
Reportat din anul 1927	133.082				
Net în anul 1928	1,568.414	1,701.496			
		4,731.037			4,731.037

Fischer m. p.
director executiv expert contabil.

Caransebeș, la 31 Decemvrie 1928.

Glück m. p.
procurist-primcontabil, contabil autorizat.

DIRECȚIUNEA:

Szana m. p. președinte
Bastius m. p. Bibel m. p. Dr. Coste m. p. Dr. Halle m. p. Hüttl m. p. Pauck m. p. Panco m. p. Rado m. p.
Rezacs m. p. Schiller m. p. Dr. Szörényi m. p. Tabacovici m. p. Tirbu m. p. Vidrighin m. p.

L'am revidat și aflat exact:

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Alexandru Andrei m. p. Robert Halle m. p. Rudolf Klein m. p. Rudolf Pollak m. p.
Petru Straub m. p. Viktor Zápory m. p. președinte.